

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2. Vtrum in eo fuerit fomes peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

Super Questionis quadragesimae articulum secundum.

ARTICVLVS II.

Vtrum in Christo fuerit fomes peccati.

AD SECVDNDVM sic procedit.

Vt q in Christo fuerit fomes peccati. Ab eodem n. principio derivatur fomes peccati & passibilitas corporis siue mortalitas. Ex subtractione originalis iustitiae, per quam simul inferiores vires animae subdebantur rationi, & corpus animae: sed in Christo fuit passibilitas corporis & mortalitas. ergo etiam in eo fuit fomes peccati.

¶ 2 Præt. Sicut Dam. * dicit in 3. li. Beneplacito diuinae uoluntatis permittebatur caro Christi pati & operari quae propria sed proprium est carni, ut concupiscat delectabilia sibi. Cum igitur nihil aliud sit fomes, quam concupiscentia, ut dicitur in glo. Rom. 7. uidetur quod in Christo fuerit fomes peccati.

¶ 3 Præt. Ratione fomitis peccati, caro concupiscit aduersus spiritum, ut dicit Gal. 5. Sed tanto spiritus offenditur fortior & magis dignus corona, quanto magis superat hostem. I. concupiscentiam carnis, secundum illud 2. ad Tim. 2. Non coronabitur nisi qui legitime certauerit. Christus autem habuit fortissimum, & uictoriosissimum spiritum & maximam dignum corona, sicut illud Apoc. 6. Data est ei corona, & exiit uincens, ut uinceret. ut ergo q in Christo maxime debuerit esse fomes peccati.

SED CONTRA est, qd dicit Matth. 1. Quod in ea natum est, de Spiritu sancto est: Spiritus sanctus excludit peccatum & inclinationem peccati, quae importatur nomine fomitis. ergo in Christo non fuit fomes peccati.

RESPON. Dicendum, qd sicut supra dictum est, * Christus perfectissime habuit gratiam & omnes uirtutes morales. Secundo, probatur conclusio principalis, quia uice defectus non est ordinabilis ad satisfaciendum: sed potius inclinatur ad contrarium satisfactioni. ergo non debuit assumi a Christo, Et patet sequela ex precedentibus.

¶ Occurrit hic dubium, quia secundum primam rationem in littera allatam, sequitur, quod non solum in Christo, sed etiam in puris hominibus puta Ioanne Baptista non fuerit fomes peccati, quia in ipso a principio fuerit uirtutes perfecta: non solum in habitu, ut sunt in pueris baptizatis, sed in exercitio, cum fuerit tantae perfectionis, ut iustitia appellatus sit, ut dicit Glo. in uer-

lis ad satisfaciendum, sed potius inclinatur ad contrarium satisfactioni.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod inferiores vires pertinentes ad sensibilem appetitum, naturaliter sunt obediabiles rationi: non autem vires corporales, uel humorum corporalium, uel etiam ipsius aë uegetabilis, ut patet in 1. Eth. * Et ideo perfectio uirtutis, quae est secundum rationem reclam, non excludit passibilitatem corporis, excludit autem fomitem peccati: cuius ratio consistit in resistentia sensualis appetitus ad rationem.

AD SECVDNDVM dicendum, qd caro naturaliter concupiscit id, quod est sibi delectabile concupiscentia appetitus sensitui: sed caro hominis, qui est animal rationale, hoc concupiscit secundum modum & ordinem rationis. & hoc modo caro Christi concupiscentia appetitus sensitui naturaliter appetebat escam & potum & omnium, & alia quae secundum reclam rationem appetuntur, ut patet per Damas. * in 3. li. Ex hoc autem non sequitur, quod in Christo fuerit fomes peccati, qui importat concupiscentiam delectabilem, praeter ordinem rationis.

AD TERTIVM dicendum, qd fortitudo spiritus aliqualis ostenditur, ex hoc qd resistit concupiscentiae carnis sibi contrariantis: sed maior fortitudo spiritus ostenditur, si per eius uirtutem totaliter caro comprimatur, ne contra spiritum concupiscere possit.

& ideo hoc cōpetebat Christo, cuius spiritus summum fortitudinis gradum attingerat. Et licet non sustineret impugnationem interiorem ex parte fomitis, sustinuit tamen exteriorem impugnationem ex parte mundi & diaboli, quos superando uictoriae coronam promeruit.

ARTICVLVS III.

Vtrum in Christo fuerit ignorantia.

AD TERTIVM sic proceditur.

Videtur quod in Christo fuerit ignorantia. Illud enim uere fuit in Christo, quod sibi competit secundum humanam naturam, licet ei non competat secundum diuinam, sicut passio & mors: sed ignorantia conuenit Christo, secundum humanam naturam: dicit enim Damas. * in 3. lib. quod ignorantem & seruilem assumpsit naturam. ergo ignorantia uere fuit in Christo.

¶ 2 Præt. Aliquis dicit ignorans per notitiae defectum: sed aliqua notitia defuit Christo: dicit n.

bo, iustitia, ubi scriptum est: Iustitia ante eum ambulabit.

¶ Ad hoc dicitur, quod differentia inter animam Christi & aliorum est, quod anima Christi est secundum quod erant animae in statu innocentiae, quantum ad elongationem a peccato: anima uero reliquorum quantumcumque sanctificationum in utero, in hac uita sunt sicut anima hominis, qui incidit in latrones, & non solum spoliatus est gratis, sed uulneratus est in naturalibus. Et ideo in anima Christi secundum se sola naturalis inclinatio partis sensituae in bonum sibi consonum erat per uirtutem subiicientia perfectae rationi, ut nulla fomitis ratio maneret in eo: in alijs autem non solum est naturalis inclinatio partis sensituae in bonum sibi consonum, sed talis inclinatio est uulnerata. Et propterea non sufficit in alijs ad tollendum fomitem, perfectio uirtutis: sed specialis est opus gratiae, sic sanante, ut extinctus sit fomes peccati, qd soli beatae Virgini in hac uita concessum credimus. Non sequitur igitur ex processu litterae, quod perfectio uirtutis regulariter tollat fomitem, sed quod perfectio uirtutis in Christo inferi in ipso, non fuisse fomitem.

¶ Super Questionis quadragesimae articulum primum.

Titulus clarus est. In corpore una est conclusio: In Christo non fuit ignorantia. Probatur, sicut in Christo fuit plenitudo gratiae & uirtutis, ita fuit plenitudo omnis scientiae, ergo sicut prima plenitudo excludit fomitem peccati, ita secunda excludit ignorantiam. ergo in Christo non fuit ignorantia prima consequentia. probatur, quia ignorantia opponitur plenitudini scientiae: secunda, quia non sunt fomes peccati in Christo.

¶ In

Lib. 1. Eth. c. vii. to. 6.

Lib. 3. orth. li. cap. 14.

3. dist. 17. ar. 1. q. 2. ad 5.

Lib. 3. orth. li. ca. 27. prin.

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

¶ In

Inf. q. 27. ar. 2. c. 8. ad 1. q. 2. ad 4. q. 2. ad 3. ca. 27. 1. q. 3. orth. fid. ca. 15. ar. med. & cap. 24.

Lib. 3. orth. fid. ca. 15. ar. med. & cap. 24.

¶ 2. artic. & 3.

¶ 1. q. 36. ar. 4.

¶ 1. q. 36. ar. 4.

¶ 1. q. 36. ar. 4.

